

Sygn. akt II K 368/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2018r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie;

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant-Magdalena Buczyńska

Przy udziale oskarżyciela Prokuratora Edyty Ulatowskiej-Stojak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 05.04.2018r, 10.05.2018r, 14.06.2018r, 17.09.2018r, 18.10.2018r, 26.10.2018 roku w L. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Legionowie

M. L. s. K. i J. zd. K. urodzonego (...) w G.

Oskarżonego o to , że :

1. W czasie od 15 września 2005 roku do 15 lipca 2010 roku uporczywie uchylał się od ciężącego z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 29.03.2001 roku syn. Akt VI RC 310/01 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 14.06.2002 sygn. akt II C3695/01 obowiązku opieki nad małoletnią D. L. poprzez nie łożenie na jej utrzymaniu przez co małoletnia została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. o czyn z art. 209§1k.k.
2. W czasie od 15 stycznia 2011 roku do dnia 15 maja 2012 roku uporczywie uchylał się od ciężącego z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 29.03.2001 roku sygn. akt VI RC310/01 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 14.06.2002 sygn. akt II C3695/01 obowiązku opieki nad małoletnią D. L. poprzez nie łożenie na jej utrzymaniu przez co małoletnia została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. o czyn z art. 209§1k.k.
3. W czasie od 15 grudnia 2012 roku do dnia 15 stycznia 2014 roku uporczywie uchylał się od ciężącego z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 29.03.2001 roku syn. Akt VI RC 310/01 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 14.06.2002 sygn. akt II C3695/01 obowiązku opieki nad małoletnią D. L. poprzez nie łożenie na jej utrzymaniu przez co małoletnia została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. o czyn z art. 209§1k.k.
4. W czasie od 15 sierpnia 2014 roku do dnia 09.06.2016 roku uporczywie uchylał się od ciężącego z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 29.03.2001 roku syn. Akt VI RC 310/01 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 14.06.2002 sygn. akt II C3695/01 obowiązku opieki nad małoletnią D. L. poprzez nie łożenie na jej utrzymaniu przez co małoletnia została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. o czyn z art. 209§1k.k.

Orzeka;

1. Oskarżonego **M. L.** w ramach zarzucanych mu w pkt 1-4 aktu oskarżenia czynów uznaje za winnego tego, że w okresie od 15 września 2005 roku do 15 lipca 2010 roku, od 15 stycznia 2011 roku do dnia 30 stycznia 2011 oraz od 01 maja 2011 do 15 maja 2012 roku od 15 grudnia 2012 roku do dnia 15 stycznia 2014 roku od 15 sierpnia 2014 roku do dnia 09.06.2016 roku uchylał się od ciężącego na nim z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 29.03.2001 roku syn. Akt VI RC 310/01 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 14.06.2002 sygn. akt

II C 3695/01 obowiązku opieki nad małoletnią D. L. poprzez nie łożenie na jej utrzymaniu, przez co małoletnia została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych gdy łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń miesięcznych tj. o czyn z art. 209§1a k.k. w zw. z art. 4§1k.k. i za to na podstawie art. 209§1a k.k. w zw. z art. 4§1k.k. skazuje go i wymierza karę 8(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

2. Na podstawie art.624§1k.p.k. zwalania oskarżonego **M. L.** z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

3. Na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.3 i §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 672(sześćset siedemdziesiąt dwa) złote powiększonej o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu.

UZASADNIENIE

Wyroku SR w Legionowie z dnia 26.10.2018 r. Sygn. akt IIK 368/17

Na podstawie całokształtu ujawnionych okoliczności, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem w trybie zarządzenia tymczasowego Sądu Rejonowego w Gdańsku VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 29.03.2001 roku sygn.. akt VI RC 310/01 oskarżony M. L. został zobowiązany do płacenia na rzecz J. L. (1) alimentów w kwocie po 1500 złotych miesięcznie albowiem strony rozstały się a oskarżycielka posiłkowa była wówczas w ciąży zagrożonej i nie mogła pracować.

Wyrokiem z dnia 14.06.2002 r. sygn. akt II C 3695/01 Sąd Okręgowy w Gdańsku II Wydział Cywilny rozwiązał przez rozwód związek małżeński zawarty pomiędzy oskarżonym M. L. a oskarżycielką posiłkową J. L. (1) bez orzekania o winie. Kosztami utrzymania małoletniej córki stron D. L. Sąd obciążył oboje rodziców, ustalając udział M. L. na kwotę 500 złotych miesięcznie. Sąd zobowiązał oskarżonego do płacenia alimentów w kwocie po 500 złotych miesięcznie na utrzymanie córki, płatne do rak jej matki J. L. (1) do dnia 15 każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat(dowód kserokopia odpisu prawomocnego wyroku k.7-8).

Oskarżony M. L. od początku nie płacił zasądzonych alimentów, nie widział swojej córki ani nie interesował się nią. Oskarżony zgodnie z informacją z Powiatowego Urzędu Pracy w W. jedynie w okresie od 14.06.2005 roku do 22.08.2005 roku był zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku jednak z uwagi na niestawienie się w UP został pozbawiony statusu osoby bezrobotnej. (k.54) Oskarżony w okresie od 15 września 2005 roku do 15 lipca 2010 roku, od 15 stycznia 2011 roku do dnia 30stycznia2011 oraz od 01 maja 2011 do 15 maja 2012 roku od 15 grudnia 2012 roku do dnia 15 stycznia 2014 roku od 15 sierpnia 2014 roku do dnia 09.06.2016 roku nie korzystał ze świadczeń pomocy społecznej(k.54-55). M. L. jest współwłaścicielem 2 nieruchomości położonych w G. ul. (...) oraz działki gruntu o powierzchni 684 zabudowanej budynkiem jednorodzinny o powierzchni 171 m.kw. położonej w W.. J. L. (1) wystąpiła z wnioskiem do Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi M. L. z uwagi na niepłacenie przez niego alimentów, jednak pomimo zajęcia w toku postępowania egzekucyjnego nie możliwa jest wyegzekwowanie z nich żadnych należności na poczet alimentów albowiem są one obciążone służebnością dożywotnią mieszkania na rzecz matki oskarżonego J. L. (2) i roszczeniami jego siostry B. L.. Prowadzona wobec niego egzekucja jest bezskuteczna i w dniu 30.11.2012 roku postanowieniem komornika sądowego umorzono postępowanie egzekucyjne z nieruchomości albowiem żadna z wyznaczonych licytacji nieruchomości nie doszła do skutku, a żaden z wierzycieli nie wniósł o przejęcie nieruchomości .

Oskarżony M. L. w okresie od 15 września 2005 roku do 15 lipca 2010 roku, od 15 stycznia 2011 roku do dnia 30stycznia2011 oraz od 01 maja 2011 do 15 maja 2012 roku od 15 grudnia 2012 roku do dnia 15 stycznia 2014 roku od 15 sierpnia 2014 roku do dnia 09.06.2016 roku uchylał się od płacenia na rzecz swojej małoletniej córki D. zasądzonych alimentów. Również w prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu egzekucyjnym przez Komornika Sądowego

Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie w okresie objętym aktem oskarżenia M. L. nie wpłacił na rzecz swojej córki żadnych środków finansowych. W dniu 02.06.2016 roku stan zaległości alimentacyjnych M. L. z tytułu niepłaconych przez niego alimentów wynosił 120.000 złotych(dowód k- 195).

W toku postępowania egzekucyjnego oskarżony M. L. nie wskazał posiadanego przez siebie majątku, pomimo wezwania go przez Komornika do wyjawienia majątku ruchomego w trybie art. 761 kpc i art. 801 kpc .

Oskarżony od 15 września 2005 roku do 15 lipca 2010 roku, od 15 stycznia 2011 roku do dnia 30 stycznia 2011 oraz od 01 maja 2011 do 15 maja 2012 roku od 15 grudnia 2012 roku do dnia 15 stycznia 2014 roku od 15 sierpnia 2014 roku do dnia 09.06.2016 roku w okresie objętym aktem oskarżenia nie kontaktował się ze swoją córką , nie dawał jej żadnych prezentów ani nie przyczyniał się w żaden inny sposób do jej utrzymania. Obowiązek utrzymania i wychowania dziecka w tym okresie w całości spoczywał na jej matce J. L. (1), której finansowo pomagał ojciec. Oskarżycielka posiłkowa wykonuje zawód psychologa i jej miesięczny dochód po potrąceniu zaliczek na spłatę zaciągniętych pożyczek do 2015 roku wynosił około 3.000 zł miesięcznie, a od 2015 roku utrzymuje się z funduszu alimentacyjnego i alimentów na dwoje młodszych dzieci oraz z pożyczek. Aby utrzymać siebie i 3 córki które sama wychowuje musiała korzystać z kredytów oraz pomocy swojej rodziny.

Oskarżony M. L. posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest fotografem jest rozwiedziony, na utrzymaniu posiada 3 córki w wieku 15 lat i 12 lat, i 5 lat, pracuje dorywczo osiągając dochód 2500zł netto miesięczne, był wcześniej 7-krotnie karany m.in. za przestępstwo z art.178a§1k.k. 244k.k. 62 ust. 1 i 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

Wyjaśnień oskarżonego M. L. (k.257)

Zeznań świadków: J. L. (1) (k.28-29, 363-365, 398-399)

k. 1 – 3 – zawiadomienie,

k. 4, 103 – odpis aktu urodzenia,

k. 7 – 8, - odpis wyroku,

k. 9 – kserokopia odpisu skróconego aktu małżeństwa,

k. 10 – 16, 95, 98 – 101, 106 – 108, 125 – 132, 137 – 213, 216, 788 – informacja od komornika,

k. 17 – 27, 382 – 395, – kserokopie zeznań podatkowych PIT-37,

k. 37 – informacje z (...) w J.,

k. 53 – informacje z PUP w W.,

k. 54, 55, 58, – informacje z MOPS w G.,

k. 56, 57, – informacje z PUP w G.,

k. 74 – 88 – karty rozliczeniowe,

k. 90 – 91, 97, – informacje z Salonu (...) w W.,

k. 92 – 93 – odpis wyroku rozwodowego,

k. 94 – odpis z księgi wieczystej,

- k. 96 – skarga,
- k. 104 – informacje z ZUS w G.,
- k. 105 - odpis postanowienia SR KRS,
- k. 109, 136 – odpis postanowienia spadkowego,
- k. 110 – 111, 269 – 270, – pisma wraz z załącznikami,
- k. 119 – kserokopia wypisu z rejestru gruntów
- k. 123 – kserokopia odpisu aktu zgonu,
- k. 133 – informacje naczelnika US w W.,
- k. 225 – notatka,
- k. 231 – 234, 240 – 243, 345 – 347, 798 – 800 – KRK,
- k. 271 – 327 – pismo z załącznikami,
- k. 361, – oświadczenie,
- k. 370 – 381 – informacja z KRS,
- k. 391 – informacja,
- k. 397 – informacje z NOE – SAD odnośnie kar odbytych przez oskarżonego,
- k. 406 – 449 – informacja z biura (...) wraz z załącznikami,
- k. 450 – 758 – kserokopia akt rejestrowych fundacji (...),
- k. 765 – 786 – informacje z US w G.,
- k. 790 – 792 – informacje US w L.,

M. L. został oskarżony o występki z art. 209§1 k.k. popełnione w 4 kolejnych następujących po sobie okresach, dlatego Sąd uznał, iż dopuścił się on jednego występku z art. 209§1a k.k. w obecnym brzmieniu przepisu

Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie płacił zasądzonych alimentów, nie kontaktował się ze swoją córką, ani nie interesował się nią. Wskazał, że w okresie objętym aktem oskarżenia nie pracował, obecnie jest w związku konkubenckim i na utrzymaniu posiada dwoje dzieci w wieku 5 i 9 lat oraz jest też rodziną zastępczą dla siostrzenicy. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego albowiem są one nielogiczne i sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Wyjaśnienia te stanowią w ocenie Sądu jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Zauważyć należy, że oskarżony jest współwłaścicielem 2 nieruchomości w tym współwłasności działki o powierzchni 2584 m.k.w. częściowo zadrzewionej, utwardzonej kostką betonową, w całości ogrodzoną zabudowaną budynkiem mieszkalnym jednorodzinny z garażem w miejscowości G. ul. (...) i działki stanowiącej użytkowanie wieczyste zabudowanej budynkiem jednorodzinny z garażem i budynkiem gospodarczym gdzie mieszka. Zgodnie z treścią postanowienia Sądu znajdującego się w aktach przedmiotowej sprawy, rodziną zastępczą dla K. P. córki jego zmarłej siostry jest jego matka J. L. (2), nie zaś oskarżony. Oskarżony podał, że osiągnane dochody przeznacza w całości na utrzymanie siebie i swojej rodziny. Wskazał, że nie ma pieniędzy aby płacić alimenty na córkę D.. Należy zauważyć, że w okresie objętym aktem oskarżenia M. L. pracował na umowę zlecenia dla firmy (...) w G. do dnia 30.09.2013 roku a następnie na umowę o pracę w sklepie rybnym A. R. w G. do dnia 02.01.2014 roku, którą to umowę

o pracę wypowiedział oskarżony. Obecnie deklaruje, że pracuje osiąga dochód 2500 złotych miesięcznie, prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z konkubina i matką. Oskarżony w ocenie Sądu miał zatem w okresie objętym aktem oskarżenia zapewnione utrzymanie i możliwość aby przynajmniej część miesięcznych dochodów przeznaczyć na zapłatę zasądzonych alimentów, czego jednak nie robił od urodzenia 15 letnie córki a w okresie z a/o przez okres blisko 10 lat z pominięciem okresów kiedy przebywał w zakładach karnych nie płacąc na rzecz swojej córki i nie pomagając w jej utrzymaniu w żaden inny sposób. Zauważyć należy, że zachowanie oskarżonego przejawiało negatywny stosunek do zasądzonych przez Sąd alimentów i przejawiało cechy uporczywości. Oskarżony od początku sam dobrowolnie nie płacił alimentów na rzecz córki, a należności próbował egzekwować w drodze egzekucji komornik co jednak kończyło się umorzeniem postępowań z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Oskarżycielka posiłkowa J. K. zeznała, że oskarżony odkąd wyprowadził się jeszcze przed urodzeniem córki D. w 2001 roku zawsze uchylał się od płacenia alimentów zasądzonych przez Sąd w kwocie 500 złotych miesięcznie na dziecko. Zeznała, że aktualnie zaległość z tytułu niepłacenia alimentów wynosi ponad 120.000 złotych. Podała, że oskarżony w okresie objętym aktem oskarżenia nie płacił wcale choć prowadził swoją prywatną działalność gospodarczą produkując ramki do zdjęć i pracując na umowy zlecenia. Podała, że mimo, że jest z wykształcenia psychologiem i ukończyła dodatkowe kursy podyplomowe wciąż brakuje jej środków finansowych na zaspokojenie potrzeb blisko 15-letniej córki oraz dwóch młodszych córek, które wychowuje samotnie tj. brak jej środków na zakup ubrań, podręczników do szkoły, korepetycje. Podała, że miesięcznie koszt utrzymania D. wynosi około 3.679 złotych. Podała, że D. L. leczy się kardiologicznie i musi wydawać 200 złotych na wizyty lekarskie co 2 miesiące, a do tego po kilkaset złotych na różnego rodzaju badania kardiologiczne wykonywane co kwartał. Podała, że pokrzywdzona jest dzieckiem uzdolnionym plastycznie i wydaje po około 300 złotych miesięcznie na potrzebne farby, pędzle, płótna i sztalugi, kredki, podobrazia. Podała, że córka w wieku 9 lat miała wystawę swoich prac na (...). Miesięcznie wydaje również na lekcje rysunku po około 400 złotych albowiem dziecko swoją przyszłość wiąże z tą dziedziną sztuki. Oskarżycielka zeznała, że miesięczne koszty utrzymania córki to 879 złotych, 500 złotych wyżywienie, 150 złotych przybory szkolne, 400 złotych pielęgnacja i kosmetyki, 300 złotych ubrania bo dziewczynka intensywnie rośnie, 150 złotych kosztuje ją miesięcznie karta miejska, 120 złotych miesięczny bilet kolejowy ponieważ z C. gdzie mieszkają, córka musi dojeżdżać do szkoły i na lekcje do W.. Dodatkowo miesięczne wizyty u stomatologa wyniosły ją 250 złotych. Podała, że od 2016 roku nie ma już stałych dochodów skończył się jej zasiłek macierzyński, utrzymuje się z zasiłków z OPS, pomocy ojca i zwrotu udzielonych pożyczek na rzecz spółek które kilka lat temu założyła. W 2015 roku przebywała na urlopie macierzyńskim dodatkowo otrzymuje alimenty na rzecz dwóch pozostałych córek. Wskazała, że od początku starała się sama sobie radzić, prowadząc warsztaty i szkolenia dla firm, założyła w tym celu 3 spółki (...) sp. z o.o., Instytut (...) Sp. z oo i Instytut (...) Sp. Komandytowa . W 2012 roku pracowała przez rok w korporacji na umowę zlecenie gdzie zarabiała po 17 tysięcy złotych brutto miesięcznie poczyniła wówczas oszczędności ale po wygaśnięciu zlecenia utrzymuje się z prowadzenia spółek. Podała, że oskarżony mieszka ze swoją konkubina i dziećmi oraz matką, prowadząc wspólne gospodarstwo domowe. Podała, że przez blisko 15 lat oskarżony uparcie odmawia płacenia alimentów na córkę, która jest na jej wyłącznym utrzymaniu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. K. albowiem są one logiczne wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie w tym zebranymi w sprawie dowodami m.in. informacjami Komornika Sądowego, informacjami z urzędów Pracy, OPS-ów odpisami orzeczeń Sądów i informacjami z Urzędu Gminy W. i P. w zakresie posiadanych nieruchomości. Zeznania te nie zawierają istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu co do ich szczerości.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż zostały one sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. L. stanął pod zarzutem popełnienia 4 przestępstw z art. 209§1kk. jednak po analizie akt sprawy Sąd przyjął iż wyczerpał on znamiona jednego przestępstwa z art. 209§1a k.k. na podstawie art. 4§1k.k. jako przepisu obecnie obowiązującego od 23.03.2017 roku oraz względniejszego dla oskarżonego.

Przedmiotem ochrony art. 209§1kk są prawidłowe stosunki rodzinne i realizacja obowiązku opieki przez zaspokojenie potrzeb materialnych osób, które same nie są w stanie ich zaspokoić. Podmiotem omawianego przestępstwa może być tylko ten, na kim ciąży obowiązek prawny łożenia na utrzymanie osoby najbliższej.

Zgodnie z treścią art. 209 § 1k.k. w brzmieniu obecnie obowiązującym, obowiązek alimentacyjny spoczywający na oskarżonym wynika, z prawomocnego wyroku z dnia 29.03.2001 roku sygn. akt VI RC 310/01 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku II Wydział Cywilny sygn. akt II C 3695/01 z dnia 14.06.2002 roku zasądającego alimenty na rzecz małoletniej córki D. L.. Podkreślić należy, że w poprzednim stanie prawnym warunkiem karalności przestępstwa niealimentacji nie było samo niewykonywanie ciężącego na sprawcy obowiązku łożenia na utrzymanie dziecka, lub innej osoby najbliższej, lecz uporczywe uchylanie się od tego obowiązku. Przez "uporczywość" rozumie się zachowanie długotrwałe, powtarzalne, nacechowane złą wolą i nieustępliwością (por. wyr. SN z 27 II 1996 r., II KRN 200/95, Orz. Prok. i Pr. 1996, nr 10 oraz post. SA w Krakowie z 13 XII 2000 r., II Akz 289/00, KZS 2000, nr 12, poz. 28). W świetle ustalonej linii orzecznictwa uchylanie się od obowiązku łożenia na utrzymanie osoby uprawnionej do alimentacji zachodził dopiero wtedy, gdy zobowiązany, mając obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku, nie dopełnia go ze złej woli. Musi to więc być zachowanie umyślne, w którym wyraża się szczególnie nastawienie psychiczne sprawcy (element subiektywny), a z drugiej strony - stan uchylania się trwający przez określony dłuższy czas (element obiektywny), nie są istotne motywy kształtujące takie nastawienie sprawcy. Jeśli zaś chodzi o obiektywny element uchylania się, to SN przyjął w cytowanej uchwale dotyczącej przestępstw przeciwko rodzinie, iż przesłanką "trwałości" uchylania się jest niepłacenie zasądzonych rat alimentacyjnych albo płacenie ich w wysokości znacznie niższej od należnej przez okres co najmniej 3 miesiące. W obecnym stanie prawnym wystarczające jest uchylanie się od nałożonego obowiązku alimentacyjnego przez co małoletnia pokrzywdzona została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych gdzie łączna wysokość powstałych w skutek tego zaległych świadczeń okresowych lub innego zaległego świadczenia wynosi co najmniej 3 miesiące. Wszystkie omawiane przesłanki zostały spełnione w przedmiotowej sprawie. Przeprowadzone postępowanie pozwala stwierdzić, że oskarżony uchylał się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Oskarżony w okresie objętym aktem oskarżenia tj. od dnia od 15 września 2005 roku do 15 lipca 2010 roku, od 15 stycznia 2011 roku do dnia 30 stycznia 2011 oraz od 01 maja 2011 do 15 maja 2012 roku od 15 grudnia 2012 roku do dnia 15 stycznia 2014 roku od 15 sierpnia 2014 roku do dnia 09.06.2016 roku nie uwzględniając okresów kiedy odbywał karę pozbawienia wolności w zakładach karnych (informacje z NEO SAD k.397), oskarżony posiadał majątek jest współwłaścicielem 3 nieruchomości, prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z konkubiną i matką, dlatego miał zapewnione wszystkie swoje potrzeby. Oskarżony wbrew podnoszonym przez niego argumentom w okresie przypisanego mu czynu nie był zarejestrowany się jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy aby uzyskać zasiłek dla bezrobotnych lub zapewnić sobie świadczenia społeczne. Miał możliwości aby zarobione środki finansowe przeznaczyć na spłatę należności alimentacyjnych, czego świadomie nie robił. Oskarżony m. in. w swoich wypowiedziach tłumacząc fakt niepłacenia alimentów, rzekomą umową z oskarżycielką posiłkową, że zapłacił zasądzone alimenty ujawniał swój negatywny stosunek do ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, od którego świadomie się uchylał. Przestępstwo niealimentacji jest przestępstwem materialnym. Warunkiem jego dokonania jest więc, aby uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego spowodowało narażenie pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Chodzi tu o spowodowanie stanu bezpośredniego i konkretnego zagrożenia niemożnością zaspokojenia tych potrzeb, rozumianego jako skutek zachowania się sprawcy. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przez pojęcie podstawowych potrzeb życiowych rozumie się nie tylko potrzeby w zakresie minimum egzystencji (wyżywienie, odzież, potrzeby higieniczne), ale również potrzeby związane z uzyskaniem niezbędnego wykształcenia i korzystaniem z dóbr kulturalnych (zob. uch. z 9 VI 1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, nr 7-8, poz. 86 oraz wyr. z 27 III 1987 r., V KRN 54/87, OSNPG 1987, nr 8, poz. 103). Zauważyć należy, że mimo, że istota przestępstwa uchylania się od obowiązku alimentacji polega na narażeniu (bezpośrednim, konkretnym) osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, to nie usuwa skutku przestępstwa fakt, iż potrzeby te są zaspokajane przez inną osobę (np. drugiego z rodziców, który czyni to kosztem znacznych poświęceń albo wyniku świadczeń dokonywanych z funduszy publicznych.; zob. cyt. już wyr. SN z 27 III 1987 r.; por. też uchw. SN z 23 VIII 1973 r., VI KZP 25/73, OSNKW 1973, nr 11, poz. 133). Należy zauważyć, że w przedmiotowej sprawie choć pokrzywdzona D. L.

miała w większości zaspokajane swoje podstawowe potrzeby, to działo się to jednak kosztem znacznych poświęceń ze strony jej matki, która w tym celu zaciągała pożyczki oraz korzystała z pomocy rodziny nie zobowiązanej przecież do pomocy córce oskarżonego. Fakt zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego kosztem znacznego wysiłku osoby współzobowiązanej do alimentacji albo przez inne osoby, nie zobowiązane, nie wyłącza ustawowego znamienia narażenia na niemożność zaspokojenia tych potrzeb" (uchwała SN z 9 czerwca 1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, nr 7-8, poz. 86). Oskarżony M. L. był dotychczas 7 krotnie karany za przestępstwa z art. 178a§1k.k. z art. 244k.k. z art. 62 i 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na kary bezwzględne pozbawienia wolności. Z tych względów zarówno okoliczności jak i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu oraz fakt uprzedniej karalności , co uznał jako okoliczność obciążającą. Sąd wymierzając oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnił stopień społecznej szkodliwości jego czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie ta kara winna spełnić. Sąd opierając się na wszystkich okolicznościach czynu oskarżonego doszedł do przekonania, że nie zachodzi po jego stronie pozytywna prognoza na przyszłość uzasadniająca wymierzenie kary o charakterze wolnościowym. Sytuacja majątkowa oskarżonego w tym posiadanie znacznych zobowiązań alimentacyjnych , przemawiały w ocenie Sądu za zwolnieniem go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art.624§ 1 kpk. Na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.3 i §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 672 złote powiększonej o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu.